

Els Norbøht

Extracte del diari
d'Aline Fouquier

novell. la
~~para~~

Aurore Bertrama

Em desperto en un llit desconegut, en una cambra desconeguda. Un home respira al meu costat, el seu cos molt a prop del meu damunt del mateix coixí.

Fora, s'engorja el silenci, un silenci absolut que fa pressentir una gran nevada.

Pels porticons de la finestra, ~~en~~ oberts de bata a bat, es filtra una claror trista típicament hivernal. És el dia primer de l'any. Ahir, amb Meroy, que ara dorm a prop meu, Sakpne i Herman Kuritz, vam celebrar el comiat de l'any l'altre.

2

"Any nou vida nova" afirma la dita popular. Oh
i tant, accepto jo en sentir prop del meu cos el
cas de Mervy adormit.

No em bellugo per no despertar-lo. Tinc por,
una por absurda i exagerada de la seva reac-
ció en adonar-se que no està sol en el seu
llit. És tan independent, tan orgullós, que
podria penedir-se d'haver-mi hi emprès
llençar-me al rostre algun comentari impertinent.
i ~~deixar-me~~ alguna cosa irreparable.

Ahiv vespre vam celebrar el pas de l'any vell
al nou, amb un sopar a casa de la mare de
Mervy: Daphne Norboth, Iti assistiem únicament
Herman Kurtz, amic íntim de Daphne, Mervy i
jo.
L'àpat transcorria ~~en~~ en una franca

3

cordialitat sense foteses ni galindaines:
bona Teca, bon beure i un gran feu de llen-
ya a l'escalfapanxes.

Es Norboth són així: ^{generosos, hospitalaris} ~~Herman Kurtz i jo~~ ens
~~hi trobem~~ molt bé grans senyors en tot el que
an. Herman i jo, un suis-alemany i una fran-
cesa, ~~a casa d'aquest~~ vivim ^{com} fasci-
nats per aquest aristòcrates anglesos mig arruinats.

A les dotze en punt, en dir les campanades
de la ~~catedral~~ seu, la majestà de la
qual presideix tot aquest vell barri, ens
vam besar cordialment ^{els uns als altres} ~~fo i repetent~~ en francès
i en anglès: "Felic Any Nou!"

Després d'aquests moments d'espera i d'ansietat la vetllada s'ensopia. Daphne i Herman, badallaven, Mervy bebia una copa darrera i l'altra de whisky. Daphne li demanà si' n'acompanyaria a casa.

- És clar! feu Mervy.

Generalment, fos l'hora que fos jo formava sola a casa però la nit de Sant Silvestre circular pels carrers sense anar acompanyada resulta perillós. Aquesta nit, cap establiment de begudes o d'esbarjo: bars

cafès
 cabarets, i dancinges i Tavernes no tanquen
 fins que es fa de dia. Pels carrers hi circula
 quantitat d'embriacs, si hi lliuren a tota
 mena d'expansions: vomiten, orinen, riuen i
 criden. ~~Per~~ A més a més esdevenen fraternals. Volen
 agafar-vos la mà, estrenyer-vos la mà i criden
 " ~~Feu~~ ^{Bon} any nou!". Alguns, fins i tot se us
 avosten amb una horrible fortor de vinassa
 i ~~us volen abraçar-vos, amarrant-vos~~
 l'altè d'una nauseabunda fortor de vinassa

Daphne i Herman se n'anaven a geure
 junts en el gran llit de matrimoni. ~~es~~
 el ~~qual~~ ~~per~~ temps ha que ^{hi} dormien com una
~~parella~~ més o menys benaurada parella

que no ha passat ni pel jutjat ni per la vicaria.

Merry i jo ~~seg~~ continuàvem fumant cigarets i bevent whisky, ^{Merry} ~~el~~ una copa darrera l'altra, jo de xeruyset en xeruyset

De sobte, Merry havia allargat el braç i apagat el llum. A la saleta no hi restava més claror que la dels fanals de l'enllumenament públic de la placeta: claror

vaga i fantasmal que esfumava, ~~se~~ deformava ~~els objectes~~ ^{esborrava} els objectes, ~~els objectes~~ ^{els} ~~per~~ ~~desapareixer~~, d'altres

Jo no podia veure l'expressió del rostre de Merry. Només veia com es llebava

les ulleres, les deixava damunt de la tauleta,
 s'açostava a mi, m'envoltava ~~de~~ amb
 els seus braços, ~~era~~ prenia possessió, ~~en~~
~~meu~~ ^{en} feia el que li abellia. I jo ho ac-
 ceptava tot sense cap protesta, i no
 solament sense protestes sinó amb com-
 plaença, amb docilitat. ^{esdevenia} Tot ~~en el més~~
^{en el més} absolut dels silencis sense cap paraula
 ni d'afecte, sense un bes ~~ni~~ ni un
 sospir. I aquest gran silenci tampoc no
 es trencava mentre Morry, sense haver
^{tornat a encendre} ~~encendut~~ el llum, m'empenyia devers la seva
 cambra, m'ajecia en el seu llit, es des-

pullava i m'estrenyia novament en els seus braços.

Més tard, ens havíem adormit, l'un prop de l'altre, com un jove matrimoni feliç la nit de noces. ~~Est~~ Ha arribat el matí. I ara, sense produir cap mena de pressa, ni tocar el cos de Mery ni sacsejar el llit, em llevo, m'ordeno les robes, surto de puntetes. Entro en ~~la~~ saleta, recullo la meua bossa i assaborixo un instant el silenci que ~~ens~~ regna en la casa. Tothom dorm encara. No hauré d'enfrontar els esguards encuriosits de Daphne i d'Herman.

Un cop al corer començo a respirar de gust

Per la placeta du Grand Mézel no hi transita ningú. L'aire és gelat, una espessa capa de neu cobreix l'empedrat, la font monumental és gelada amb els dolls com de vidre. Tot amarat d'un profund silenci.

La ciutat antiga, presenta un aspecte solenne, bell i desolat altra.

En arribar als barris ^{comercials} ~~moderns~~ m'adono que la ciutat ^{nova} ~~ocí~~. Les grans màquines llava-neus ja han obert pas als tranviés.

Equips d'homes armats de pales escaven trinxeres i carrissos destinats als viants.

L'aigua del Lemán és d'un verd dra-

màtic, es mou pesadament com si anés a solidificar-se. Sota l'aire gelat, els vapors del llac, amarrats als mols, semblen abandonats, anacrònics. Al jardí Anglès és ~~un petit~~ no s'hi veu ni un ànima.

Al lluny, molt lluny, més enlair que la capa de núvols, apareix, incompleta la carena dels Alps d'un blanc enlluernador.

Les polles d'aigua i les gavines volen dels màstils dels vapors fins les baranes dels ponts,

Al meu petit apartament de la rue Le'vrier, abandonat des d'ahir a mitja Tarda

hi fa més fred que al carrer. Em preparo
te i una bossa d'aigua calenta.

Després de beure dues bones tasses d'aquesta deli-
ciosa infusió, em colgo al llit ben abraçada a
la bossa de cautxú.

No tinc gens de son, No em proposo dormir
sinó escalfar-me i recordar, detall per detall,
la meua aventura amorosa amb Merry,
l'acoplament del meu cos amb el de Merry,
la càlida estreta dels braços de Merry al
volt del meu cos, el goig nou i intens assolit
en l'entesa carnal amb Merry.

He tingut altres amants, No sóc, per tant

una noia inexperta però mai cap d'ells no m'ha fet sentir ^{aquesta} plenitud en l'amor sexual.

Merry i jo hem estat fins avui dos excel·lents companys. Freqüentar la societat dels homes en companyia de Merry vol dir adquirir una nova versió de la humanitat i dels objectes que la completen; quantes hores d'interessant diàleg hem sostingut Merry i jo després d'una passejada, d'un concert, d'una reunió d'amicis i fins de la lectura d'una obra literària!

I, ora, de sobte, l'amenaça d'aquest element nou: l'atracció sexual, imprudentment barrejada a l'acord confortable d'una lleve

amistats

Amb Mervy freqüentem cafetots de mala amo-
menada situats en barris més o menys
secrets que no solament ignoren els turistes
sino la majoria dels ginebrins. Hi descobrim
tipus originals, dones i homes: prostitutes clan-
destines - la prostitució organitzada és oficial-
ment prohibida - algun pispa sense cate-
goria, algun macarronàs de la més pu-
mil espècie, aventurers i còmics fracassats,
atrotinats i lamentables. Mervy i jo ens
hi fem amics. En una barreja d'ingre-
nuitat i de cinisme, algun ens confia els

desastres de la seva vida professional i sentimental. Aquestes confidències constituïrien un filó d'inspiració novel·lística, si Mervy o jo tinguéssim triada a escriure novel·les.

Però s'escau que, tant ell com jo, ens estimem més viure-les que escriure-les. Ara n'entetem una de nova: la nostra, la que hem de viure plegats ^{Mervy i jo.} Com serà? Sento una mica de por.

x

M'ha despertat la pressa de la porta de l'ascensor en el meu mateix replà. Si fos Mervy! Però no. És el veí del costat, un vell ~~israelita~~ jueu safardita mercer a la rue Gerhard.

Deu formar del Cercle Israelita. Quina hora pot ser? Es negra nit. Remedo que he esdevingut l'arrant de Henry. En sento com un esglai barrejat amb una foll desig de tornar a veure'l. Encene l'electricitat, llambrego el meu rellotge ~~patró~~: bracelet: les sis! He passat el dia d'Any Nou dormint i en ^{un} absolut dejuni! Es la diada dels grans àpats, de les celebracions familiars. Cal que corri a casa dels Norboth. Cal que tracti d'arreplegar alguna engruna d'aquest celiu amistós que em lliga.

Aviat torno a ser al carrer.

El fred és intensíssim: onze graus sota zero, marca un termòmetre públic.

Transita poca gent. Passo davant de cafès i restaurants: ~~de~~ vidres de portes i finestres, ~~amb~~ glacats, d'una opacitat ^{ciutat} impenetrable

Travesso corre-cuita el pont des Bergues

Enfilo el carrer de la Cité, tan relleuós com una patinadora. Arribo a la place du Grand Mézel on el silenci és absolut.

L'aigua de la font continua gelada i muda. El bany, ^{mes que mai, conserva el seu} ~~encara té un~~ aspecte medieval.

No hi brilla cap reclam lluminós, no hi espatega cap motor, no hi grinyola cap ràdio, no hi ressona cap petjada humana.

17
Evolto l'ombra ^{ascètica} de Calvin, me la imagino
voltant la catedral, esmunyint-se per
la Grand' Rue i per la que porta el seu nom.
~~dissolvent-se~~ ~~en~~ qualsevol ~~de les~~ ~~fosques~~
desapareixent darrera cantonada ~~ta~~ ...
cantonada.

Pujo de pressa l'escala dels North. La
mà em tremola en ^{estirar} ~~parar~~ el ^{cordó de la} ~~botó del~~ ~~form~~
campana
bre i el cor se m'alleuja en veure els Facons de
Daphne camí de la porta.

- Hallo! Per què veniu tan tard? Ja haveu dinat?
Nosaltres ho hem fet en un restaurant.
Herman invitava. Volia que també em hi
acompanyessin

- Encara no he dinat, ni emmorzat, explico. Estic en dejú.

Daphne comenta amb un somriure maliciós:

- L'amor també alimenta.

~~El~~ ~~fre~~ ~~de~~ ~~l'~~ ~~escalfor~~ ~~panxes~~ crema alegrement a la ~~saleta~~ Comprens que Merry li ha contat la nostra aventura d'ahir vespre. Entre Merry i Daphne no hi ha secrets, ja ho sé. Però tant mateix, resulta un poc exagerat que Merry s'apressi a comunicar a la seva mare, quan, m'hi amb qui fa l'amor.

Ens hem acomodat a la saleta prop de l'escalfor panxes encés. Daphne pregunta:

- Com havem passat el dia?

- Dormint

- Qui d'alt dime, dir un refrany francès. Sort que avui s'oparen a casa

Aquesta nova invitació m'excita. Em confirma l'hospitalària amistat dels North, els quals, més que representen sentimentalment la meua família,

- Merry i Herman han sortit a prendre la fresca, explica Daphne. Els homes no es saben estar a casa.

Merry torna aviat.

- Hale, Hline!

La seva actitud és la mateixa de sempre. Sembla que no hagi passat res. ^{entre nosaltres} Cala for a un cigaret, i, tot seguit el perfum dels "Virginia Players" s'escampa per l'ambient. Sweet i Forna amb una safata on hi ha gotes i empolles. Crida!

- Vols whisky, mummy?

- Just un got, accepta Daphne de la cuina estant.
- ¿ Tu, aline?
- un xarrup si et plau.

Merry s'empassa d'una glopada el primer mig got de whisky. Ve a seure prop meu, en el divà on ahir varem fer l'amor. Tot seguit s'hi ageu utilitzant els meus genolls com a coixí. Introdueixo una mà en la seva cabellera. Jugo amb els seus cabells.

Entra Daphne. Afegeix llenya al foc, beu una glopada de whisky. Torna a sortir. La nostra actitud no sembla estran sorprendre-la. No li fa ni fred ni calor.

Jo beso una galta de Merry i ell comenta amb lleugeresa:

- Quina mena d'extrany amant t'has firat, pobre ^{Aline!}
- Què vols dir? pregunto alarmada.

- Oh, no res, contesta Mervy fugint d'estudi.

En aquest moment arriba Herman. En llambrega d'una manera especial. No pot dissimular que ell també està al corrent de l'aventura nostra d'ahir vespre. Daphne, la hi deu haver contat. Una vegada més em sorprèn la manera franca i natural que tenen els Norboth de tractar les qüestions sexuals. Sembla que, per a ells, l'acoplament amorós de dos sers sigui el mateix que una encaixada o un somriure. A Herman, que és suis-alemany, petit-burgès i fatalment més poc o molt moralista, li deu haver costat observar-hi.

La vetllada prop de l'escolapamxes amb abundor de cigarets i de licors, ~~ho~~ s'escola força més ensopida

que la d'ahir. Daphne²²: Herman, badallen 50.
vint. Entre badall i badall Daphne comenta,
- Demà és dia ~~de treball~~ feiner. Herman treballa
- Jo també, intercalo jo, a les 8 he de ser al consolat
- Però encara no són les nou del vespre, protesta
Merry.

Herman no diu res. Espera que Daphne decideixi
Daphne no triga a fer-ho.

- Quan vulgueu Herman. Aquests dos - es refereix a
Merry i a mi - ~~no ens han de no ja~~ deuen tenir pro-
grama. Però si Aline te mandra de sortir, es pot
quedar. No fa, Merry?

- Aline i jo sortim, decideix Merry

- Com volgueu fa Daphne alçant les espatlles i som-
rient.

Segueixo Mervy sense goig. La idea de Daphne: ajuntar - nos una nova nit en el llit de Mervy, on hauria abellit molt més que afrontar el fred i la neu. Però el meu amo i senyor ha triat un altre programa. Diu que hem d'anar en ~~un~~ café; un café mensual de la ~~Place~~ Bel-Air Place Bel-air on no hi fa més calor, ni disposem de més begudes ^{ni cigarets!} ~~que a casa~~ de Daphne. Ignoro per què ha triat aquest establiment quasi desert; és clar, molt ensopit. Hom veu dues o tres taules ocupades per obrers endriumentjats, ferroviaris o tramviaris - preté Mervy, tan ensopit com ells.

Llambreges sovint el seu rostre, Mirat fredament no és bell, Expressa però una gran sensibilitat i a estones, una llei de crueltat que ~~impresiona~~ ~~sobrada~~ ~~obstinada~~ i espantadora.

Ara mateix, la seva expressió no és la d'un amant complagut d'acompanyar la seva amant ni la d'un company feliç compartint unes hores amb una amiga estimada. Jo sento una forta atracció ~~vers~~ aquest home que ara fa solament unes hores m'ha palesat el seu desig sexual i ha passat tota una nit en el mateix llit que jo compartint amb mi la calor del seu jaç.

La nostra conversa és banal, no mereix ni el nom de conversa: algun comentari ^{sobre} la diada, ~~de~~ l'absència de clients en aquell cafè...

A desiciera, amb un gest distret, m'estremy la mà que ~~he deixat~~ damunt la taula o m'arruixa el genoll que hi tinc a sola. En l'endemig, bebem cervesa, fumem cigarets, i callem.

Tot d'una el rostre de Meroy pren una

expressió maliciosa com si es preparés a explicar una facècia.

- Anem? proposa
Paola i sortim.

Estretament afermats pel braç: au' nelliw, allà em redreco damunt la neu glaçada, ~~travessem~~ la Place Bel-Air, seguim la rue du Rhone, passem a l'altra banda del riu, enfilem la rue du Mont-Blanc. Triat som a casa. En arribar davant del portal, Merry m'extremy en els seus braços. Em besa llargament els llavis.

- Bona nit, darling, fins demà
Veig com s'allunya, em sento infinitament ^(sola) infinitament enpedorida;

Prop meu hi ha un gran pilot ~~ment~~ de neu glaçada i bruta.

Atalaido encara l'alta i esvelta silueta de
Merry girant la canfonada

x x x